

تأثیر فرهنگ ایمنی سازمان در بروز تصادفات در میان رانندگان شاغل اتوبوس رانی

سکینه ورمزیار، دانشجوی دکتری تخصصی مهندسی بهداشت حرفه‌ای دانشگاه تربیت مدرس¹

سید باقر مرتضوی، دانشیار گروه بهداشت حرفه‌ای دانشگاه تربیت مدرس²

شیرازه ارقامی، استادیار گروه بهداشت حرفه‌ای دانشگاه علوم پزشکی زنجان

ابراهیم حاجی زاده، دانشیار گروه آمار زیستی دانشگاه تربیت مدرس

¹sepidehvar2005@yahoo.com

²Mortazav@modares.ac.ir • ۰۲۱-۸۲۸۸۳۸۲۵

چکیده

فرهنگ ایمنی به عنوان جزئی از فرهنگ سازمانی، بر ایمنی و بهداشت کارکنان موثر است. هدف این مطالعه بررسی ارتباط بین ابعاد فرهنگ ایمنی سازمان و تصادفات رانندگی خودگزارشی در بین رانندگان شاغل اتوبوس رانی حمل و نقل عمومی تهران می‌باشد. این مطالعه توصیفی - مقطعی بر روی 168 نفر از رانندگان مرد انجام شده است. نمونه‌ها به نسبت جمعیت شاغل در هر سامانه یا منطقه اتوبوس رانی و به طور تصادفی انتخاب شدند. در این مطالعه اطلاعات از طریق پرسشنامه‌های دموگرافیک و فرهنگ ایمنی جمع‌آوری شدند. پرسشنامه فرهنگ ایمنی در مطالعه دیگری از محقق از نظر روایی و پایایی در بین رانندگان اتوبوس تأیید شده است. داده‌های جمع‌آوری شده با استفاده از همبستگی اسپیرمن و کای مجذور در نرم افزار SPSS 16 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. بر طبق نتایج 29/8% از رانندگان در سه سال گذشته با 4 تصادف یا بیشتر درگیر شده‌اند. بررسی روابط بین ابعاد فرهنگ ایمنی و درگیری در تصادفات نیز نشان داد ارتباط معنی‌داری بین سبک رهبری و ارزش‌های شرکت، تعهد مدیریت و خط مشی ایمنی و درگیری در تصادفات خودگزارشی وجود دارند. همچنین نتایج نشان داد که ارتباط معنی‌دار و معکوسی بین فاکتور کنترل و درگیری در تصادفات خودگزارشی وجود دارد. بنابراین درگیر شدن رانندگان در تصادفات می‌تواند از طریق نظارت و بازرسی‌هایی فنی از وسایل نقلیه و کلیه مسیرها از سوی شرکت اتوبوس رانی کاهش یابند.

کلید واژگان: فرهنگ ایمنی، سازمان، تصادفات، رانندگان شاغل، اتوبوس

